

hun gezamenlijke rekening met Sonnenbergh af te sluiten¹¹⁴). Eind december van dat jaar gaf hij De Groot volmacht om met Kortleven al zijn zaken te regelen¹¹⁵).

Om aan een faillissement te ontkomen kon men aan de Hoge Raad in Den Haag een mandement van cessie verzoeken. Was de insolventie veroorzaakt door onfortuin, als brand, scheepsrampen of wanbetaling van debiteuren, dan werd dit, na verkregen advies van de magistraat van de plaats van inwoning, vrijwel steeds verleend. Ongetwijfeld lagen er hier ook mogelijkheden voor onze koopman, maar kennelijk gaf hij de voorkeur aan regelingen met zijn grote crediteuren. Als zodanig moet ook de attestatie bedoeld zijn van 26 maart 1694¹¹⁶), waarin De Groot en Van den Brande op verzoek van Hartigsvelt verklaarden, dat Gallaccini op 30 oktober 1691 op eigen naam en voor eigen rekening twee katten of fluitschepen had laten bouwen en dat Hartigsvelt daarin 11/64 part had ten bedrage van f 10605/17, waarvoor hij inderdaad op de rekening van Gallaccini was gedebiteerd.

Inmiddels was ook zijn vrouw begonnen met een reddingsactie: op 23 maart 1694 verklaarde zij uit haar eigen middelen f 7000,— te zullen betalen aan Bastiaan Schepers, hoogheemraad van Schieland en Marinus Coopmans, winkelier, welke som zij samen zouden moeten delen, als haar man definitief insolvent was en de crediteuren hem volledig zouden hebben gedechargeerd door b.v. cessie van de boedel. Mocht de boedel niet toereikend zijn, dan verplichtte zij zich een derde deel van de opbrengst daarvan ter beschikking van hen te stellen¹¹⁷). Inderdaad werden Meesters en Van der Speck als curatoren van de insolvente Gallaccini aangesteld.

Maar op 5 augustus 1694 verleende de Hoge Raad hem toch een mandement van cessie, omdat hij een uitweg had gevonden. Hij had nl. zijn domicilie gekozen in het ambacht Kralingen in een woning, waarvan Maria Teresa voor de erven het fideicommiss, dus het beheer had. Daar had hij de normale procedure doorlopen, het schepengerecht had de inwoners reglementair om hun mening gevraagd, maar hoewel b.v. Dirk Ramsden daar woonachtig was, verscheen er niet één Rotterdamse crediteur¹¹⁸). Toen dit algemeen bekend werd, stelden de Rotterdamse regeerders de Hoge Raad op de hoogte en verzochten zij om intrekking van deze huns inziens onrechtmatig verkregen cessie, op oudejaarsdag 1694¹¹⁹). Op herhaald verzoek van dit hoogste rechtscollege riepen de burgemeesters de crediteuren voor zich en